

EXERCICI 25

UNA MICA DE REPÀS: FORMAT DE TEXT, PARÀGRAF, BARRA DE DIBUIX, TAULES, INSERIR IMATGES...

Copia el text següent tal com està. Els dibuixos hi pots col·locar els que vulguis (no cal que siguin els mateixos). Si hi ha algun canvi d'estil de lletra, tu mateix. Aquest exercici et pot servir per avaluar bastant bé els coneixements que has adquirit fins al moment.

La llegenda catalana del drac i la princesa

Com ja saps, Sant Jordi era un soldat romà nascut a **Capadòcia** (actual regió de **Turquia**) i és el gran protagonista d'una gran gesta cavalleresca que se situa a **Líbia**, però que la tradició catalana creu esdevinguda a la població de **Montblanc** (Tarragona).

Diuen que assolava els voltants de **Montblanc** un monstre ferotge i terrible, que posseïa les facultats de caminar, volar i nedar, i tenia l'alè pudent, fins al punt que des de molt lluny amb les seves alenades enverinava l'aire, i produïa la mort de tots els qui el respiraven. Era l'estrall dels remats i de les persones i per tota aquella contrada regnava el terror més profund. Els habitants van pensar en donar-li cada dia una persona que li serviria de presa, i així no faria l'estrall a tort i a dret.

De fet, la llegenda diu, que el sistema els hi va sortir d'allò més bé, però el que era realment complicat, era trobar una persona que cada dia es deixés menjar per aquell monstre. Tot el veïnat va decidir doncs, fer cada dia un sorteig entre tots els habitants de la vila i que aquell que destinés la sort seria lliurat a la "simpàtica" fera.

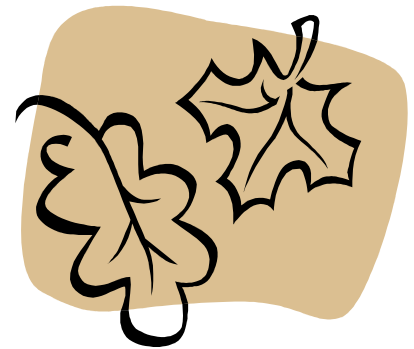
Així es va fer durant molt de temps, i el monstre se'n devia sentir satisfeta, ja que deixava de fer els estralls i malvestats que havia fet abans.

Però... vet aquí que un dia, la sort va voler que la filla del rei fos la destinada. La princesa era jove, guapa, fina ... ciutadans hi hagué que es van oferir a substituir-la, però el rei fou sever i inexorable, i amb el cor ple de dol, va dir que tant era la seva filla com la de qualsevol dels seus súbdits i s'avingué que fos sacrificada. La donzella sortí de la ciutat i ells soleta s'encaminà cap al llac on hi residia la fera, mentre tot el veïnat, desconsolat i afligit, mirava des de la muralla com se n'anava al sacrifici.

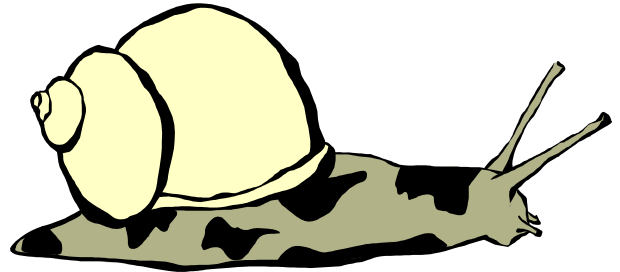

Però fou el cas que, quan va ésser un xic enllà de la muralla, se li presentà un jove cavaller, cavalcant en un cavall blanc, i amb una armadura tota daurada i lluent. La donzella, tota preocupada, li digué que fugís ràpidament, ja que per allí rondava un monstre que així que el veiés se'l menjaria.

El cavaller li digué que no temés, que no li havia de passar res, ni a ell ni a ella, ja que havia vingut expressament per combatre la fera i així alliberar del sacrifici de la princesa, com també a la ciutat de Montblanc. La fera, va sortir de cop i volta amb gran horror de la donzella i amb gran goig del cavaller. Aquest, amb un bon cop de llança el va malferir.

El cavaller, que era Sant Jordi, lligà el monstre pel coll i la donà a la donzella perquè ella mateixa la portés a la ciutat, i la fera seguí tota mansa i atemorida. La llegenda explica fins i tot, que els veïns de Montblanc havien vist tota aquella gesta des de la muralla i que rebé amb els braços oberts a la donzella i el cavaller. A la plaça major del poble, els veïns van acabar de rematar aquell ferotge animal.

Es diu que el rei va voler casar la seva filla amb Sant Jordi, però que aquest va replicar-li tot dient que no la mereixia i que la seva visita en aquella ciutat era perquè havia tingut una revelació divina sobre la necessitat urgent de salvar aquella vila del monstre. Recomanà al rei i als seus vassalls que fossin bon cristians i que honressin i veneressin Déu tal com mereixia. Desaparegué misteriosament tal i com havia vingut.